

Den anden Sag angaaer Statsrevisionens Beretning om Statsregnskabet for 1850—51 med dertil hørende Actstykker. Denne Sag vil være i Grindring for de Herrer, som have været Medlemmer af Thinget i denne Aars Sessions tidligere Afsnit; for de Herrer, om hvilke dette ikke gjælder, maa jeg henvise til Landstingstidenden Pag. 609—11, Pag. 908—9 og Pag. 1000—1006, hvor der vil findes det Væsentligste af, hvad der om denne Sag har været foretaget, ligesom det ogsaa deraf vil sees, at denne Sag alt tidligere har været til 1ste Behandling i Landstinget saavel som ogsaa i Folkethinget. Imidlertid skal jeg dog kortelig anføre, hvad der i denne Sag er foregaaet. Til den i October Maaned f. A. sammentraadte Rigsdag blev af Revisorerne for Statsregnskabet 1850—51 afgivet Statsrevisionens Antegninger til bemeldte Regnskab, Ministeriets Besvarelser paa disse Antegninger, Statsrevisorernes Beretning, tilligemed Vedtegninger og vedføjede Forslag til Rigsdagens Beslutning over Regnskabet og Regnskabsextracter som Bilag til det trykte Regnskab, Altsammen undtagen for Krigsministeriets Vedkommende. Disse Actstykker ere alle blevne trykte og i sin Tid omdeelte til Thingets Medlemmer. Trykningen er besørgt af Statsrevisoratet, men uheldigviis er et meget lidet Antal Exemplarer blevet trykt, saa at der af disse Actstykker for Diebliffet ikke vil være et tilstrækkeligt Antal Exemplarer til at kunne omdeles til alle Thingets Medlemmer. Det er imidlertid en Sag, som Formændene ville see paa en eller anden Maade at faae ordnet. Der fremkom tillige dengang fra Statsrevisorerne nogle foreløbige Bemærkninger til Krigsministeriets Regnskab. Efterat Folkethinget var blevet opløst og i Mellemtiden, indtil Rigsdagen atter sammentraadte, modtog Formanden for Landstinget fra Statsrevisoratet Krigsministeriets Besvarelse til de foreløbige Bemærkninger af Revisoratet til Krigsministeriets Regnskab, dernæst Revisionens Beretning om den foretagne Undersøgelse af Krigsministeriets Regnskab, en Beretning om Krigsskade-Erstatningen, ifølge Lov af 30te Juni 1850, og Marineministeriets Besvarelse paa Statsrevisionens Continuationsantegning i Anledning

af den 20de Post af Antegningerne til Ministeriets Regnskab for 1850—51 og endelig Statsrevisionens Vedtegning til Ministeriets Besvarelse. Disse Actstykker bleve af Thingenes Formænd i sin Tid besørgeede trykte og det i saa stort Antal, at der er Exemplarer til Umbdeling til alle de Medlemmer, som ikke allerede maatte være i Besiddelse deraf som Folge af deres Tilstedeværelse i de tidligere Afsnit af denne Session, og der skal saaledes blive omdeelt Exemplarer til disse Medlemmer.

Efterat Rigsdagen saaledes havde modtaget disse Antegninger, Besvarelser, Beretninger og Vedtegninger, blev der Spørgsmaal om, hvorledes denne Sag skulde behandles. Efter Landstingets Forretningsordens § 25 var det Formandens Pligt at fremkomme med Forslag i saa Henseende. En saadan Bestemmelse var imidlertid ikke gjældende efter Folkethingets Forretningsorden, og, da det i Folkethinget blev anseet for rigtigt og hensigtsmæssigt, at Spørgsmaalet om, hvorledes denne Sag skulde behandles, maatte underkastes et Udvalgs Dverveielse og derefter hvert af Thingenes Afgjørelse for sig, saa foreslog Formanden for Landstinget, at han maatte fritages for at gjøre det Forslag, som Forretningsordenen forpligtede ham til, og at ligeledes fra Landstingets Side et Udvalg maatte nedsættes, for at gjøre Indstilling angaaende Behandlingsmaaden af denne Sag og i denne Henseende søge at komme i Dverreenskemmelse med det Udvalg, som var nedsat fra Folkethingets Side. Dette skete ogsaa, og der fremkom samstemmende Indstillinger fra begge disse Udvalg, som saaledes vare nedsatte af hvert af Thingene, og Sagen blev, idet der af Formanden var foreslaaet en første og anden Behandling af den, underkastet første Behandling i Landstinget (Den 22de Marts), ligesom ogsaa første Behandling havde fundet Sted i Folkethinget.

Imidlertid var det, at Rigsdagen blev opløst. Denne Sag maa altsaa nu paany fremdrages, og jeg skal fremkomme med et Forslag, som vil gaae ud paa, at Landstinget fritager Formanden for at gjøre Forslag til Behandlingsmaaden af denne Sag, og derimod overdrager et Udvalg, som i denne Anledning ned-